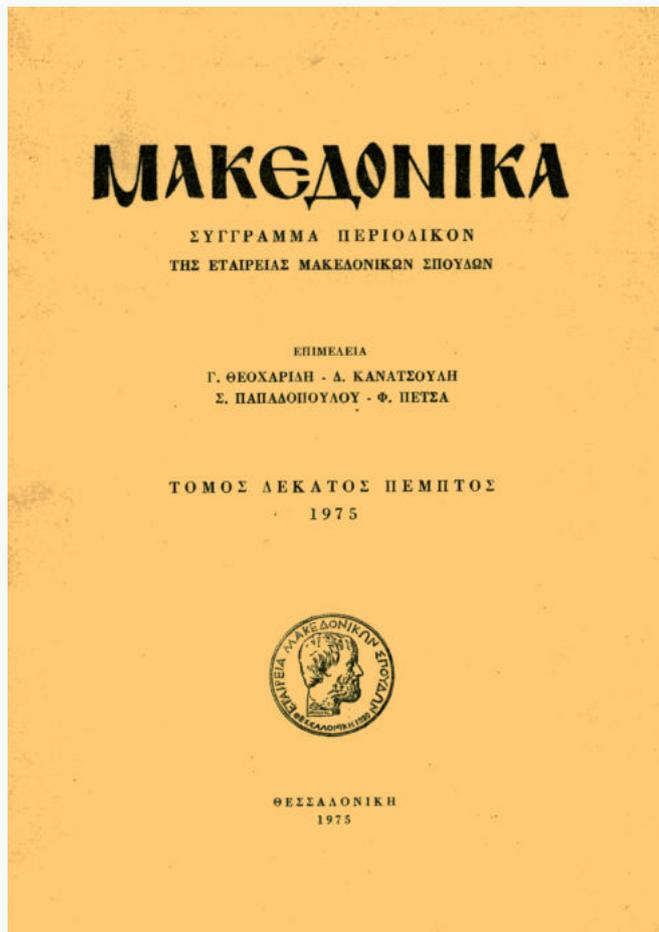

Μακεδονικά

Τόμ. 15, Αρ. 1 (1975)

Γεωργίου Χ. Χιονίδη, Η εκστρατεία και η επανάσταση εις τον Όλυμπον κατά τα έτη 1821-1822. (Μετά ανεκδότων εγγράφων και νέων στοιχείων περί των Λαζαίων και του Διαμαντή Νικολάου-Ολυμπίου)

Γεώργιος Α. Σιορόκας

doi: [10.12681/makedonika.625](https://doi.org/10.12681/makedonika.625)

Copyright © 2014, Γεώργιος Α. Σιορόκας

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Σιορόκας Γ. Α. (1975). Γεωργίου Χ. Χιονίδη, Η εκστρατεία και η επανάσταση εις τον Όλυμπον κατά τα έτη 1821-1822. (Μετά ανεκδότων εγγράφων και νέων στοιχείων περί των Λαζαίων και του Διαμαντή Νικολάου-Ολυμπίου). *Μακεδονικά*, 15(1), 412–414. <https://doi.org/10.12681/makedonika.625>

Γ ε ω ρ γ ί ο υ Χ. Χ ι ο ν ί δ η, 'Η έκστρατεία και η επανάσταση εἰς τὸν Ὀλυμπον κατὰ τὰ ἔτη 1821-1822. (Μετὰ ἀνεκδότων ἐγγράφων και νέων στοιχείων περὶ τῶν Λαζαίων και τοῦ Διαμαντῆ Νικολάου-Ὀλύμπιου), ἔκδ. Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, Μακεδονικὴ Βιβλιοθήκη, ἀρ. 45, Θεσσαλονίκη 1975, 8ο, σελ. 99+εἰκ. 4 (ἐντὸς κειμ.)+χάρτ. 1.

Παρόλο πὸς ἔχουν περάσει περισσότερα ἀπὸ 150 χρόνια ἀπὸ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821, δὲν εἶδαν ἀκόμη τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας μελέτες, πὸς νὰ καλύπτουν ὀρισμένες περιοχὰς τοῦ ἑλλαδικοῦ χώρου, και ἰδιαίτερα τὸ βόρειο. Μιὰ ἀπὸ τὶς περιοχὰς αὐτὲς εἶναι ἡ περιοχή τοῦ Ὀλύμπου, τῆς ὁποίας ἡ ἀξιόλογη προσφορὰ στὸν Ἄγωνα δὲν εἶχε ἐκτιμηθῆ. Τὸ κενὸ αὐτὸ ἔρχεται νὰ ἀναπληρώσῃ ἡ μελέτη τοῦ Βεροιώτη δικηγόρου και βουλευτῆ κ. Γ. Χ. Χιονίδη, γνωστοῦ ἀπὸ τὸ ἔντονο και συγκινητικὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἱστορία τῆς ἰδιαίτερης πατρίδος του και τῆς Μακεδονίας, καθὼς και ἀπὸ τὶς πολλὰς και ἀξιόλογες μελέτες του. Στόχος τοῦ κ. Χιονίδη στὴ μελέτη αὐτὴ εἶναι νὰ ἐξιστορήσῃ, μὲ κάθε δυνατὴ λεπτομέρεια, τὰ γεγονότα τῆς ἐπαναστάσεως στὸν Ὀλυμπο κατὰ τὰ ἔτη 1821-1822, νὰ λύσῃ ὀρισμένα προβλήματα σχετικὰ μὲ τὴ χρονολόγησιν τῶν γεγονότων αὐτῶν και ἀκόμη νὰ σταθμίσῃ τὰ αἴτια πὸς ὀδήγησαν σὲ ἀποτυχία τὴν ἐπανάστασιν στὴν περιοχή αὐτὴ (βλ. Πρόλογος, σ. 7-8).

Ἄμεσως μετὰ τὸν Πρόλογον παρατίθεται Χρονολογικὸς πῖναξ τῶν γεγονότων (σ. 9-11). Ἡ παράθεσιν τοῦ πῖνακα στὴν ἀρχὴ τῆς μελέτης ἀποτελεῖ, νομίζουμε, μὴ καινοτομία, πὸς δὲν ἐπιβάλλεται ἀπὸ κανένα ἰδιαίτερο λόγο. Μάλιστα, θὰ ἦταν σωστότερο νὰ τεθῆ ὁ πῖναξ αὐτὸς στὴ συνηθισμένη του θέση (στὸ τέλος, μπροστὰ ἀπὸ τὸ εὐρετήριο) ἔτσι ὁ ἀναγνώστης θὰ ἔβρισκε στὸν πῖνακα, ἀφοῦ πρῶτα θὰ εἶχε διεξέλθει τὴν ἐργασία, θὰ εἶχε κατανοήσῃ τὴ σημασία τῶν παρατιθέμενων γεγονότων και θὰ μπορούσε νὰ σχηματίσῃ γνῶμιν γιὰ τοὺς λόγους πὸς ὀδήγησαν τὸν συγγρ. νὰ συμπεριλάβῃ στὸν πῖνακα αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ γεγονότα.

Τὸ κύριο σῶμα τῆς μελέτης (σ. 13-63) διαρθρῶνεται σὲ 11 κεφάλαια(ς). Στὸ Α' (σ. 13-20) ἐξιστοροῦνται τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἐναρξὴ τῆς ἐπαναστάσεως στὸν Ὀλυμπο, πὸς ἔγινε ὕστερ' ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ Ἐμμανουὴλ Παπᾶ, μὲ σκοπὸ νὰ προκληθῆ ἀντιπερισπασμὸς και ἐπομένως τεμαχισμὸς τῶν ἰσχυρῶν τουρκικῶν δυνάμεων τῆς ἐπαναστατημένης Χαλκιδικῆς. Ἀκόμη ἀναφέρεται ἡ ἀποστολὴ τῶν Ν. Κασομούλη και Κ. Νικολάου στὰ νησιά και τὴν Πελοπόννησο γιὰ βοήθεια σὲ χρήματα και ὕλικα. Τέλος ἐξιστοροῦνται οἱ ἐνέργειες τοῦ Γρηγορίου Σάλ(λα), πὸς ἐπελέγη ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑψηλάντη. Στὸ Β' (σ. 21-22) ὁ Κασομούλης διαχωρίζει τὶς εὐθύνες του ἀπὸ τὸν Σάλα, φεύγει ἀπὸ τὰ Ψαρά και φτάνει στὸν Ὀλυμπο, ὅπου ἐνημέρωσε τοὺς καπεταναίους γιὰ τὴν πορεία τῶν γεγονότων. Στὰ ἐπόμενα ἔξι κεφάλαια (Γ': σ. 22-24, Δ': σ. 24-25, Ε': σ. 25-29, ΣΤ': σ. 29-30, Ζ': σ. 30-34 και Η': σ. 34-36) ἐξιστοροῦνται οἱ κατ' ἐξοχίην στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις στὸν Κολινδρό, τὴ Φούντα, τὸν Κοκκινόπλο και στὴ Μηλιά, πὸς κατέληξαν στὴν ἦττα τῶν ἐπαναστατῶν και, φυσικὰ, στὶς σκληρὰς ἀντεκδικήσεις τῶν Τούρκων ἐναντίον τοῦ ἄμαζου πληθυσμοῦ. Στὸ Θ' κεφ. (σ. 36-40) ἐξιστοροῦνται κυρίως οἱ περιπέτειες τοῦ Κασομούλη και τῆς συνοδείας του μετὰ τὴν ἦττα στὴ Μηλιά (3 Ἀπριλίου 1822, π. ἡ.) μέχρι τὴν ἀναχώρησιν τους γιὰ τὴν Πελοπόννησο (21 Ἀπριλίου). Στὸ Ι' κεφ. (σ. 40-45) βλέπουμε ὅτι ὁ Κασομούλης, πὸς ἔφτασε στὴν Κόρινθο, συναντήθηκε μὲ τὸν Γεώργιο Λέλη, πὸς εἶχε διορισθῆ ἐπαρχος Ὀλύμπου. Ὁ Λέλης μάλιστα ἀνέπτυξε σημαντικὴ δραστηριότητα γιὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐπαρχίας του. Μὲ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Κασομούλη ἀπὸ τὴν περιοχή σημειώθηκε ἡ λήξιν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀλύμπου τῶν ἐτῶν 1821-22. Ἡ ἐπανάστασιν βέβαια ἀπέτυχε και ἔληξε, ἀλλὰ, ὅπως πολὺ σωστὰ σημειῶναι ὁ κ. Χιονίδης, δὲν ἔληξε και ἡ προσπάθεια τῶν ἀγωνιστῶν τῆς περιοχῆς, πὸς συνέχισαν τὸν ἀγῶνα τους σὲ ἄλλα μέρη τῆς Μακεδονίας και τῆς λοιπῆς Ἑλλάδας.

Στὸ ΙΑ', καὶ τελευταῖο, κεφ. (σ. 46-63) ὁ συγγρ. προσδιορίζει καὶ ἀξιολογεῖ τὰ αἷτια τῆς ἀποτυχίας τῆς ἐπαναστάσεως στὸν Ὀλυμπο κατὰ τὸ 1821-22, ἀφοῦ πρῶτα προβῆ σὲ κριτικὴ τῶν πηγῶν καὶ τῶν βοηθημάτων του (σ. 46-49). Ἡ κριτικὴ αὐτὴ ἀποδεικνύει τὴν πλατεῖα ἐνημέρωσή του κ. Χιονίδη γύρω ἀπὸ τὸ θέμα του, καθὼς καὶ τὸ αἰσθημα εὐθύνης καὶ τὴν περίσκεψη ποὺ τὸν διακρίνουν στὴ χρῆσιν τῶν πηγῶν. Σὰν βασικὴ πηγὴ δέχεται τὰ «Ἀπομνημονεύματα» τοῦ Κοζανίτη ἄγωνιστῆ Νικολάου Κασομούλη, ποὺ ἦταν ἄλλωστε ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστὲς τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀλύμπου. Ἀκόμη στηρίζεται στὸ «Ἡμερολόγιον» τοῦ Θεοφίλου Καίρη, ποὺ παρ' ὅλο ὅτι εἶναι πολὺ συνοπτικὸ, «παρέχει τὴν δυνατότητα τῆς διασταυρώσεως καὶ τῆς κριτικῆς τῶν πληροφοριῶν τοῦ Κασομούλη». Ἐπίσης χρησιμοποιεῖ τὶς ἀναμνήσεις τοῦ Γάλλου φιλέλληνα Maxime Raybaud.

Ὡς αἷτια τῆς ἀποτυχίας τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀλύμπου ὁ συγγρ. θεωρεῖ τὰ ἐξῆς δύο: α) Τὴν ἔλλειψη τοῦ κατάλληλου ἀρχηγοῦ (σ. 49-55). Ἐδῶ ὁ συγγρ. βιάσκει τὴν εὐκαιρία νὰ προβῆ σὲ ἀντικειμενικὴ, ἀδρῆ, παραστατικὴ καὶ σαφῆ σκιαγράφηση τῶν προσώπων ποὺ πρωταγωνίστησαν καὶ ἀξιολόγησιν τῆς προσφορᾶς τους. Ἐπίσης παραθέτει σημαντικὰς βιβλιογραφικὰς ἐνδείξεις γιὰ καθένα ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστὰς, ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ ἀποτελέσουν ἀφετηρία γιὰ πολλὰς εἰδικὰς μονογραφίας. β) Τὴν ἀνσότητα τῶν δυνάμεων (σ. 56-63). Ὁ συγγρ., ἀφοῦ σταθμίσει τὰ μέσα ποὺ διέθεταν οἱ ἀντίπαλοι παρατάξεις σὲ ἔμφυχο καὶ ἄφυχο ὕλικό, καθὼς καὶ τὴ συμβολὴ τοῦ ντόπιου πληθυσμοῦ, καταλήγει στὸ ἀναμφισβήτητο συμπέρασμα ὅτι οἱ Τούρκοι διέθεταν κατὰ πολὺ ὑπέρτερες δυνάμεις. Ἐξ-αίρεση ἀποτελεῖ ἡ ναυτικὴ ὑπεροχὴ τῶν Ἑλλήνων, ποὺ καθ' ὅλη τὴ διάρκειαν τῶν ἐπιχειρήσεων διέθεταν τὴ σημαντικὴ ὑποστήριξιν τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ὑδρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τῶν Φαρῶν, ἰδίως τῶν τελευταίων. Μάλιστα ὁ κ. Χιονίδης δέχεται ὅτι χωρὶς τὴ ναυτικὴ αὐτὴ ὑποστήριξιν, ποὺ ἐκδηλόγηκε μὲ πολλοὺς τρόπους, ὄχι μόνο δὲν θὰ κρατούσε ἐπὶ ἓνα μῆνα ἡ ἐπανάστασις στὸν Ὀλυμπο, ἀλλὰ οὔτε καὶ θὰ ἄρχιζε.

Ὡς πρὸς τὴν ὅλη διάρθρωσιν τοῦ κυρίου σώματος τῆς μελέτης, θὰ εἶχαμε νὰ παρατηρήσουμε πὼς ὁ κατακερματισμὸς σὲ πολλὰ κεφάλαια, μερικὰ μάλιστα ἀπὸ τὰ ὁποῖα καλύπτουν κάτι περισσότερο ἢ λιγότερο ἀπὸ μιὰ σελίδα, ζημιώνει τὴ συνοχὴ τῆς μελέτης. Ἀναγνωρίζουμε ὅτι ὁ συγγρ. προσπάθησε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ μετριάσῃ τὴν κάποτε ὄχι εὐχάριστη ἐντύπωσιν τοῦ ἀναγνώστη, ποὺ προκαλεῖ ἡ παράθεσις τῶν πολλῶν καὶ ἀναπόφευκτων λεπτομερειῶν. Ὡστόσο, νομίζουμε πὼς ἡ μελέτῃ θὰ κέρδιζε σὲ συνοχὴ, χωρὶς καὶ νὰ ζημιωθῆ σὲ σαφήνεια, ἂν μερικὰ ἀπὸ τὰ κεφάλαια συμπύσσωνταν. Ἐτεῖ θὰ μπορούσαν νὰ ἀποτελέσουν ἓνα τὰ κεφ. Α' καὶ Β' καθὼς ἓνα ἄλλο τὰ κεφ. Γ'-Η', ποὺ ἀναφέρονται σὲ μικροσυγκρούσεις καὶ μάζες.

Στὴ συνῆχεια τῆς μελέτης, σὲ Παράρτημα (σ. 65-87), ἐκδίδονται 7 ἔγγραφα, ποὺ ἀποκινεῖται στὴ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων (τὰ 1-2) καὶ στὴν Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκῃ Ἀθηνῶν (Ἀρχειὸν Ἀγωνιστῶν). Τὰ δύο πρῶτα εἶναι τοῦ 1822 καὶ τὰ ὑπόλοιπα τοῦ 1865. Ἡ παράθεσίς τους, καὶ ἰδίως τῶν 5 τελευταίων, ἐξυπηρετεῖ τὸ δευτερεύον μέρος τῆς μελέτης, τὰ «νέα στοιχεία περὶ τῶν Λαζαίων καὶ τοῦ Διαμαντῆ Νικολάου-Ὀλυμπίου».

Ὡς πρὸς τὴν τεχνικὴν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐγγράφων, στὰ ὁποῖα εἶναι φανερὸ ὅτι λίγῃ στηρίζεται ἡ μελέτῃ τοῦ κ. Χιονίδη ὡς πρὸς τὸ κύριον μέρος τῆς, θὰ εἶχαμε νὰ παρατηρήσουμε τὰ ἐξῆς: α) Δὲν τοποθετοῦνται σωστὰ ὡς πρὸς τὴ χρονολογικὴ τους σειρά· β) οἱ περιλήψεις τους, ποὺ παρατίθενται ὅλες μαζί στὴν ἀρχὴ τοῦ Παραρτήματος (σ. 67), θὰ ἦταν καλύτερα νὰ τεθοῦν ἢ καθεμιά πρὶν ἀπὸ τὸ σχετικὸ ἔγγραφο, καὶ γ) δὲν δηλώνεται ἡ ἀρχαιολογικὴ ἔνδειξις καθενὸς ἐγγράφου, παρὰ μόνον στὸ τέλος, σὲ ξεχωριστὸ μέρος, ὅπου καὶ σχολιάζονται τὰ ἔγγραφα. Χρήσιμη εἶναι ἡ δημοσίευσιν 4 φωτογραφιῶν ἀπὸ τὰ ἔγγραφα καὶ 1 γραμμικοῦ χάρτη τῆς περιοχῆς.

Στὸ τέλος τῆς ἐργασίας παρατίθεται βιβλιογραφία (σ. 89-93) καὶ Εὐρετήριο κυρίων ὀνομάτων καὶ τοπωνυμίων (σ. 95-99).

Γενικά, θά είχαμε νά παρατηρήσουμε ότι ή εργασία του κ. Χιονίδη, παρά τίς συγγνωστές, τεχνικές κυρίως, ατέλειες του μη ειδικού, πετυχαίνει τούς στόχους της μέ τό παραπάνω. Χωρίς βέβαια νά εξαντλή τό θέμα, όπως άλλωστε και ό ίδιος ό συγγρ. παραδέχεται (σ. 49), άποτελεί σημαντικότερη συμβολή στη μελέτη της επαναστάσεως του 1821-22 στον Όλυμπο και παρέχει πολύτιμα στοιχεία για τούς καπεταναίους της περιοχής, ίδίως τούς Λαζαίους και τόν Διαμαντή Νικολάου. Οά μπορούσαμε νά πούμε μάλιστα ότι ή μελέτη αυτή του κ. Χιονίδη θά άποτελέσει τόν σκελετό, όπου οι μελλοντικές έρευνες θά προσθέτουν τή συμβολή τους.

Άκόμη χαιρείται κανείς τόν πλοΰτο της λεπτομέρειας, της βιβλιογραφίας και τών παραπομπών, που, σέ πολλές περιπτώσεις, όπως αναφέρθηκε, μπορούν νά άποτελέσουν έρεθισμα και άφετηρία για παραπέρα έρευνα. Πάνω άπ' όλα φαίνεται καθαρά ή πλατειά ένημέρωση του συγγραφέα πάνω στη νεώτερη ιστορία της Μακεδονίας κι ακόμη ή μεγάλη και βαθειά άγάπη του γι' αυτήν.

Πανεπιστήμιον Ίωαννίνων

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΣΙΟΡΟΚΑΣ

Κωνσταντίνου Ά. Βακαλόπουλου, 'Ανέκδοτα ιστορικά στοιχεία αναφερόμενα στη Μακεδονία πριν και μετά τό 1821, 'Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, Μακεδονική Βιβλιοθήκη, άριθ. 46, Θεσσαλονίκη 1975, 80, σ. 101, εικ. 22 (έντός κειμένου).

Ύν καν ήχουν γραφή αρκετά ιστορικά έργα για τή Μακεδονία, ώστόσο δέν μπορεί νά πη κανείς—και ίσως ποτέ δέν θά μπορούσε—πως έρευνήθηκαν όλες οι πτυχές της ιστορίας του μεγάλου αυτού τμήματος του έλληνικού χώρου. Ίδιαίτερα για τή νεώτερη ιστορία της Μακεδονίας, ή έρευνα συνεχώς άποκαλύπτει στοιχεία, που συμπληρώνουν όλοένα τίς γνώσεις μας. Ύτσι τό έργο της παρουσιάσεως ανέκδοτων πηγών εξακολουθεί νά είναι πάντα και άπαραίτητο και πολύ ένδιαφέρον.

Στά παραπάνω πλαίσια, της παρουσιάσεως δηλ. νέων στοιχείων για τήν ιστορία της Μακεδονίας, έντάσσεται και ή εργασία αυτή του κ. Κ. Βακαλόπουλου. Άλλωστε, ό συγγρ. από τίς πρώτες κιόλας σειρές του βιβλίου του (σ. 8), διαγράφει καθαρά τούς στόχους του: νά συγκεντρώσει δηλ. «τά ανέκδοτα στοιχεία, που είναι διάσπαρτα σέ διάφορα δικά μας και ξένα άρχεια και τά όποια άφορούν τήν ιστορία της Θεσσαλονίκης και γενικότερα της Μακεδονίας κατά τήν προεπαναστατική και επαναστατική περίοδο, ιδίως του 1818-1822». Τούς στόχους αυτούς ό κ. Β. τούς πετυχαίνει, χωρίς όμως και νά περιορίζεται, όπως θά δοΰμε, στά χρονικά όρια που θέτει τόσο στο παραπάνω άπόσπασμα όσο, άν και λιγότερο σαφώς, και στον τίτλο της εργασίας του.

Τό βιβλίο είναι διαρθρωμένο βασικά σέ δυό μέρη, στα όποια προτάσσεται σύντομη Εισαγωγή (σ. 7-9). Στην εισαγωγή αυτή κατ' άρχήν ύπογραμμίζεται ή σημασία της επαναστάσεως του 1821-1822 στη Μακεδονία και έξαίρεται, όρθά, ό ρόλος, στην επανάσταση αυτή, της άφυπνίσεως τών «Ελλήνων του Βορρά», που έπέφερε ή πνευματική και οικονομική ανάπτυξη τών κατοίκων και, κυρίως, ή δραστηριότητα τών άποδήμων Μακεδόνων σέ διάφορες ευρωπαϊκές χώρες. Ύπειτα δηλώνεται ό σκοπός της εργασίας και παρουσιάζονται τό χρησιμοποιοΰμενο άρχεακό υλικό, που χαρακτηρίζεται, κάπως άπόλυτα, ως άμεσες, τά ελληνικά έγγραφα, και έμμεσες, τά ξένα, πηγές. Άκόμη δηλώνεται ή πρόθεση του συγγρ. νά «προβή προσεχώς σέ μια συστηματική συνθετική έξιστόρηση τών γεγονότων της Θεσσαλονίκης και της Χαλκιδικής κατά τήν Ύπανάσταση του 1821». Τέλος, άπνεύμονται οι δίκαιες εύχαριστίες του συγγρ. προς όσους συντέλεσαν στην πραγματοποίηση και άρτια παρουσίαση της εργασίας του.

Τό πρώτο μέρος της εργασίας (σ. 11-28) φέρει τόν γενικό τίτλο «Άμεσες πηγές». Έδώ